

литъ въ тоя градъ, Гавриилъ, за да си отмъсти на чепинцитѣ, за дѣто не се съгласявали да му се покоряватъ, наклеветилъ ги, че искали да се повдигнатъ противъ султана. Възползуванъ отъ това, великиятъ везирь Мохамедъ Кюпрюлю намислилъ да унищожи войнишкитѣ права на чепинцитѣ и, подъ страхъ на смъртно наказание, да застави тия свободолюбиви планинци да приематъ исляма. За тая цѣль той потеглилъ съ 6 паши и съ всичкитѣ си еничари прѣзъ Родопитѣ и се спрѣлъ въ чепинското село Константово на лагеръ. Тамъ заповѣдалъ да хванатъ водителитѣ на чепинцитѣ: Банъ Веля и протопопа Константина; да хванатъ сжщо и всичкитѣ свещеници и кметове и да ги оковатъ въ вериги. Когато окованитѣ били докарани прѣдъ везира, той почналъ да ги обвинява съ думитѣ.

„О ви, измѣници, васъ падишаха Али Османъ ви обикна, поради което и не плащате никакви данъци, а само помагате въ случай на нужда на нашитѣ войски. И ние ви обичахме както своитѣ еничари, а вие сте искали да дигате глава противъ вашия царь!“

Тогава Банъ Велю и протопопъ Константинъ отговорили:

„Честити везирьо, нашитѣ момчета до скоро сж били съ царскитѣ войски по Тунисъ, Триполисъ и Египетъ. Че що видѣхте грозно отъ насъ“.

„Вий лжжете“! извикалъ везирьтъ. „Мене ми съобщи това грѣцкиятъ владика въ Пловдивъ“.